

Kirkjuliðini heilsa presti sínum

Á skilnaðarstund Rasmussens prests vil kirkjuliðið í Klakksvík frambæra honum sína hjartans tókk fyrri tey ár, Gud unti honum at starvast okkara millum.

Sløk 24 ár eri farin, síðan Rasmussen kom til okkara, og mangt er broytt í hesi ár; men sama gleðiboðskap hevur hann boðað ár eftir ár. Altíð var boðskapurin merktur av kærleika, veking og trúfesti. Hann hevur sostatt staðið sum ein sannur Harrans tænari — altíð fúsur til verka, bæði í gleði og sorg.

Prestagerning sín hevur hann røkt so væl, at ringt verður at fáa mann í mans stað. Sum menniskja finst valla ein slikur maður sum Rasmussen, altíð lika við øll, stór og smá. Okkara ynski er nú tygum fara frá okkum, at hin altvaldandi Gud má styrkja tygum, konu tygara og børn og geva tykkum nógv góð arbeiðsár í tí kalli, tygum fara til á heimlandi tygara, so tygum verða til signing fyrri tað kirkjuliðið, tygum koma til — eins væl og tygum hava verið fyrri okkara.

Til síðst heilsa vit tygum, harra Rasmussen, frú og bornum við tí gamla fóroyska orðinum:

Jesus fylgi tykkum.

Klakksvík, á mikkjalsmessu 1955.

Fyri kirkjuliðið

Karl Andreassen.

Nú Rasmussen prestur fer frá okkum, loyva vit okkum her at bera honum fram tókk okkara fyrri tey ár, hann arbeiðdi her okkara millum.

Um hann kann verða sagt, at hann var ein orðsins tænari í rottum týðningi, og hevði fingið tey evni og tær gávur, sum skuldu til fyrri at bera fram orðið.

Meinigheitsráðið og við tí allir íbúgvar í Árnafirði, takka honum fyrri trúfastan gerning tey ár, hann arbeiðdi her; ikki bert sum prestur, men eisini sum menniskja: blidligur og fryntligur við øll, sum hann kom á tal við, yngri sum eldri.

Saknur verður í tygum. Men, sum orðatakið sigur: maður kemur í manns stað. Latum okkum vóna tað; men vókkult verður her at fáa eins góðan mann aftur.

Vit ynskja tygum og konu tygara mangar góðar dagar á tí nýggja staði, har tit nú taka bústað,

og ynskja, at Harrans signing má fylgja tykkum. Enn einaferð takk.

Árnafjørð, 29. sept. 1955.

Meinigheitsráðið.

Kirkjuliðið í Mikladals sókn vil á henda hátt siga okkara kæra presti, N. J. Rasmussen, nú skilnaðarstundin er komin, stóra tókk fyrri ta longu tíð, hann dvaldist her hjá okkum.

Somuleiðis ynskja vit honum alt gott í hansara framtíðar stað.

Hjartaliga verðið tygum, Rasmussen, kona og børn, heilsað við ynskjum um, at Gud má vælsigna tykkum nu og í allari framtíð.

Í ávikum góður,
altíð fróur,
hugar væl;
ikki tað grettir,
setti ongan eftir.

Kirkjuliðsráðið í Mikladali.

Okkara bestu kvøðu senda vit tygum á skilnaðarstundini.

Mætur maður hevur verið!

Prestur av Guðs náði, vinsælur við øll, bæði stór og smá, innan og uttan kirkjudyr.

Vit ynskja, at tygum, kona tygara og børn mega fáa eina eydnuríka framtíð við Guðs signing.

Guðs friður og signing á skilnarstund

Kunoyar kirkjulið sendir.

Í minni okkara verði tú,
so leingi Kunoyggjin stendur.

Kunoy, 30. sept. 1955.

Kirkjuliðsráðið.

Eina hjartans tókk veita vit tær, N. J. Rasmussen presti, fyrri ta tíð, tú hevur verið her, og fyrri ta hjartaligheit og bróðursinni, tú hevur víst móti okkum bæði í sorg og gleði.

Fyri meinigheitina.

Meinigheitsráðsins vegna

Johs. Fr. Joensen,

Húsar.